

70 sl. up. Meritike

IP-678/07

U IME REPUBLIKE HRVATSKE
PRESUDA
I
RJEŠENJE

TRGOVAČKI SUD U SPLITU, po sucu ovog suda Velimiru Vuković, u pravnoj stvari tužitelja ad.1.IVANA BOBAN, ad.2. KATICE KUZMIĆ, ad.3.IVE ZEKAN, ad.4.KATE PENOVIĆ, ad.5. MARE TEŠIJA, ad.6. CVITE LIBRENJAK, ad.7.MARE HRGOVIĆ, ad.8. ANKICE PENOVIĆ, ad.9.MILENE MAMIĆ, ad.10.DAMIRA BARAČ, ad.11.IGORA MIHANOVIĆ, ad.12.IVKE VIGURIĆ, ad.13.KATICE ALAPIĆ, ad.14. JOZE JELAVIĆ, ad.15.ANTE GRGUREVIĆ, ad.16. ANKICE BEDRICA, ad.17.MARKA IVIĆ, ad.18.MARIJE DOLJANIN, ad.19.SLAVKE ALUJEVIĆ, ad.20.IVKE ASANOVIĆ, ad.21.VERICE MILIĆ, ad.22.JERKA VLAŠIĆ, ad.23.MARIJE PERIŠIĆ, ad.24.MATE LULIĆ, ad.25.GORDANE KUŠETA, ad.26.MILICE BABIĆ, ad.27.NEDE ELAČ, ad.28. MILE BLAŽEVIĆ, ad.29.MARE BRADARIĆ, ad.30.ANTE GALIĆ, ad.31., LUCE PEREŽA, ad.32.JURE MILAKOVIĆ, ad.33.LUCE BRADARIĆ, ad.34.NEVENKE SUNARA, ad.35.PERE PARČINA, ad.36.ZDRAVKE ŠIMIĆ, ad.37.MARIJE ŠULJUG, ad.38.TONČA RIMAC, ad.39.STANKA SKELIN, ad.40. MIRKA PUNOŠ, ad.41.BLAŽENKA KURTIĆ, ad.42.NEDE ŠIMUNDIĆ, ad.43.ANDE MUSTAPIĆ, ad.44.MATIJE VUKOREPA, ad.45.BRANKA MRŠIĆ, ad.46.NADE MARTIĆ, ad.47. BOŽE BARAS, ad.48.ANTONIJA FILIPE GOJAK, ad.49.NEDJELJKE JELIČIĆ, ad.50.VERE MALEŠ, ad.51.MARIJE STUPALO, ad.52.MARIJE MATIJEVIĆ, ad.53. PETRA MRŠE, ad.54.JELKE VIDIĆ i ad.55.IGORKE PERIĆ, svi zastupani po punomoćnici Jagodi Đinđić dipl pravnici, pravnom zastupniku u SSSH-Povjereništvu u Splitu, protiv tuženika ad.1.LAURUS d.d. u stečaju Split, kojeg zastupa stečajna upraviteljica Natalija Mladineo iz Splita, a ova po punomoćnicima Eciji Kuljić-Bajić i Meri Blaslov Pavasović odvjetnicama u Splitu, ad.2. LAURUS ERO d.o.o. u stečaju Split, kojeg zastupa stečajna upraviteljica Ankica Čenić iz Splita, ad.3.LAURUS BELLEVUE d.o.o. u stečaju Split, kojeg zastupa stečajni upravitelj Arsen Lozić iz Splita, a ovaj po punomoćnicima Ajki Radić i Srđanu Granić odvjetnicima u Splitu, ad.4.LAURUS CENTRAL d.o.o. u stečaju Split, kojeg zastupa stečajni upravitelj Josip Hrga iz Splita, ad.5. LAURUS SLAVIJA d.o.o. u stečaju kojeg zastupa stečajna upraviteljica Ljiljana Poljanić iz Splita i ad.6. LAURUS GAŠPIĆ d.o.o. u stečaju Solin, kojeg zastupa stečajni upravitelj Nenad Galić iz Splita, radi utvrđenja, nakon glavne i javne rasprave zaključene dana 19. prosinca 2007. godine, uz sudjelovanje punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženika ad.1., a u kojoj je presuda objavljena dana 07.siječnja 2008. godine,

presudio je:

- I** Usvaja se tužbeni zahtjev tužitelja u dijelu koji glasi:
Ništava je i bez pravne valjanosti odluka Upravnog odbora LAURUS d.d Split od 14.veljače 1994.godine, a kojom odlukom se osnivanju društva s ograničenom odgovornošću

Laurus Bellevue d.o.o. Split, Laurus Ero d.o.o. Split i Laurus Slavija d.o.o. Split.

II Odbija se kao neosnovan zahtjev tuženika ad.1.Laurus d.d.u stečaju Split za naknadom troškova parničnog postupka.

riješio je:

Utvrđuje se prekid postupka u ovoj pravnoj stvari u odnosu na tuženike ad.4 Laurus Central d.o.o. u stečaju Split, Narodni trg 1.i tuženika ad.6. Laurus Gašpić d.o.o. Solin, na adresi Split, Grabovčeva širina 1.

Obrazloženje:

Tužitelji ad.1.-ad.55. su ovom sudu dana 12.04.2002.godine podnijeli tužbu protiv u uvodu označenih tuženika, radi pobijanja odluke Upravnog odbora Laurus d.d. od 14.veljače 1994.godine o osnivanju tuženika ad.2.-ad.6.

U tužbi se navodi kako je nad tuženikom ad.1. Laurus d.d. u stečaju kod ovog suda na temelju rješenja St-49/01 od 24.09.2001.godine otvoren stečajni postupak. Tužitelji da su kao vjerovnici u predmetnom stečajnom postupku prijavili svoje tražbine iz radnog odnosa, ali da su iste u cijelosti osporene od strane stečajnog upravitelja, što je sve utvrđeno u rješenju ovog suda St-49/01 od 13.12.2001.godine. Tuženik ad.1. Laurus d.d. da je u registru ovog suda upisan dana 22.04.1993.godine na temelju rješenja-suglasnosti Agencije za restrukturiranje i razvoj RH od 29.12.1992.godine sa temeljnim kapitalom koji je iznosio 17.217.400,00 ondašnjih DEM. Struktura temeljnog kapitala društva da je bila 70,83% u vlasništvu Hrvatskog fonda za privatizaciju RH dok da su ostali dioničari posjedovali 29,17% od dioničkog kapitala. Odluku o osnivanju 16 društava sa ograničenom odgovornošću Laurus holdinga da je donio upravni odbor tuženika ad.1., iako je to prema odredbama Zakona o trgovačkim društvima isključivo u nadležnosti skupštine društva. Skupština društva Laurus d.d. da nikada nije održana, niti je malim dioničarima tuženika ad.1.bilo omogućeno sudjelovanje u donošenju takve odluke. Sama odluka upravnog odbora da je u suprotnosti sa zakonom i interesima tužitelja kao zaposlenika tuženika. Nakon njenog donošenja da je sudski registar ovog suda izvršio upis 16 društava sa ograničenom odgovornošću u koja su raspoređeni tužitelji kao raniji zaposlenici tuženika ad.1., dok da je cjelokupna imovina Laurus holdinga d.d. ostala na raspolaganju tuženiku ad.1. Laurus d.d. Posljedice toga da se najbolje mogu sagledati u stečajnom postupku koji se vodi nad tuženikom ad.1.te ostalim tuženicima, a u kojem je evidentno kako nit jedan tuženik kao stečajni dužnik osim tuženika ad.1. Laurus d.d. nema nikakve imovine iz koje bi se mogle naplatiti dospjele tražbine tužitelja iz radnog odnosa kod tuženika ad.2.-ad.6. Kako je do sporne odluke upravnog odbora tuženika ad.1.od 14.02.1994.godine došlo uslijed štetnih radnji uprave tuženika ad.1., te u suprotnosti sa važećim zakonskim propisima predlaže se da sud nakon provedenog postupka donese presudu kojom se utvrđuje da je bez pravne valjanosti odluka upravnog odbora tuženika ad.1. od 14.02.1994.godine kojom se osnivanju tuženici ad.2.-ad.6., te da se nalaže registru ovog suda da izvrši brisanje navedenih tuženika iz sudskog registra.

Tužitelji ad.1.-ad.55. su u podnesku od 13.12.2002.godine, dopunili tužbu u oznaci tuženika ad.2., ad.3., ad.4., ad.5. i ad.6. kao stranke u stečaju, te dopunili tužbeni zahtjev točkom 2. kojom se traži utvrđenje kako je tuženik ad.1. Laurus d.d u stečaju solidarno odgovoran sa tuženicima ad.2.-ad.6 za novčana potraživanja tužitelja iz radnog odnosa.

Tužitelji su tijekom ovog postupka odustali od tvrdnji iznesenih u tužbi od 12.04.2002.godine da skupština tuženika ad.1. od 08.02.1994.godine nikada nije niti održana, ali su ustrajali u prigovoru da je njezino organiziranje i održavanje bilo u suprotnosti sa statutom društva i zakonskim propisima, osobito u prigovoru kako na predmetnoj skupštini tuženika ad.1. Laurus d.d. od 08.02.1994.godine nisu donesene odluke o osnivanju 16 društava sa ograničenom odgovornošću, radi čega da tužitelji u ovom postupku niti ne mogu tražiti poništenje takvih odluka.

Tuženik ad.1. Laurus d.d. u stečaju u odgovoru na tužbu naveo je kako podnesenu tužbu tužitelja treba odbaciti kao nedopuštenu, odnosno odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan radi nedostatka aktivne legitimacije na strani tužitelja u ovom predmetu, uz obrazloženje kako dopunjeni tužbeni zahtjev tužitelja koji se odnosi na brisanje tuženika ad.2.-ad.6. iz sudskog registra nije dopušten prema odredbama čl.71. Zakona o sudskom registru. Tužitelji da nisu stečajni vjerovnici tuženika ad.1. radi čega da nemaju niti aktivnu legitimaciju za pobijanje pravnih radnji toga tuženika u stečaju u smislu odredaba čl.131 Stečajnog zakona.

Tijekom postupka ovaj tuženik istakao je prigovor nedopustivosti predmetne tužbe tužitelja, odnosno neosnovanosti tužbenog zahtjeva iz tužbe od 12.04.2002.godine i zbog činjenice što osnivanje 16 društava s ograničenom odgovornošću nije provedeno na temelju pobijane odluke upravnog odbora ovog tuženika od 14.02.1994.godine, već na temelju odluke skupštine društva Laurus d.d. od 08.02.1994.godine, a sama pobijana odluka upravnog odbora od 14.02.1994.godine po svom pravnom karakteru da predstavlja provedbeni akt odluke o osnivanju 16 društava s ograničenom odgovornošću donesene od strane skupštine društva.

Ovaj tuženik u podnesenoj žalbi od 27.01.2003.godine protiv presude na temelju priznanja od 13.11.2002.godine, usprotivio se je donošenju presude na temelju priznanja u odnosu na tuženike ad.2.Laurus Ero d.o.o. u stečaju Split i Laurus Central d.o.o. u stečaju Split uz isticanje prigovora kako se svi tuženici iz ovog postupka u odnosu na postavljeni tužbeni zahtjev tužitelja nalaze u statusu jedinstvenih suparničara.

Stečajna upravitelj tuženika ad.2.Laurus Ero d.o.o. u stečaju i ad.4.Laurus Central d.o.o. u stečaju su u odgovoru na tužbu priznali tužbeni zahtjev tužitelja, a nakon ukidnog rješenja VTS RH Zagreb Pž-1860/03 od 24.01.2007.godine, stečajna upraviteljica tuženika ad.2. Laurus Ero d.o.o. u stečaju izjavila je da u slučaju da ne može priznati tužbeni zahtjev da priznaje činjenične navode tužbe tužitelja podnesene ovom sudu 12.04.2002.godine.

Stečajni upravitelj tuženika ad.3.Laurus Bellevue d.o.o. u stečaju u odgovoru na tužbu osporio je navode tužbe te u cijelosti postavljeni tužbeni zahtjev tužitelja iz tužbe od 12.04.2002.godine, dok je stečajni upravitelj tuženika ad.5. Laurus Slavija d.o.o. u stečaju u odgovoru na tužbu izjavio da ne može niti priznati niti osporiti tužbeni zahtjev tužitelja jer ovaj tuženik da nije niti postojao u trenutku donošenja sporne odluke tuženika ad.1. od 14.02.1994.godine.

Stečajni upravitelj tuženika ad.6.Laurus Gašpić d.o.o. Solin nije sudjelovao u ovom postupku niti se izjasnio o tužbenom zahtjevu tužitelja iz tužbe od 12.04.2002.godine.

Presudom na temelju priznanja, presudom i rješenjem ovog suda IP-1300/02 od 13.11.2002.godine i 20.12.2002.godine usvojen je tužbeni zahtjev tužitelja u odnosu na tuženike ad.1.Laurus Ero d.o.o. u stečaju Split i ad.4.Laurus Central d.o.o. u stečaju Split u dijelu tužbenog zahtjeva koji se odnosi na utvrđenje da je ništava i bez pravne valjanosti

odluka upravnog odbora Laurus d.d. od 14.02.1994.godine, a kojom odlukom se osnivaju društva s ograničenom odgovornošću Laurus Ero d.o.o. Split i Laurus Central d.o.o. Split, dok je odbijen kao neosnovan isti tužbeni zahtjev tužitelja u odnosu na tuženike ad.1. Laurus d.d. u stečaju Split, ad.3 Laurus Bellevue d.o.o. u stečaju Split, ad.5.Laurus Slavija d.o.o. u stečaju Split i ad.6. Laurus Gašpić d.o.o. u stečaju Solin.

U rješenju od 20.12.2002.godine odbačena je tužba tužitelja u dijelu tužbenog zahtjeva koji se odnosi na brisanje tuženika ad.2.-ad.6. iz sudskog registra ovog suda, kao i dopuna tužbe u dijelu tužbenog zahtjeva koji se odnosi na utvrđenje da je tuženik ad.1. Laurus d.d. u stečaju Split solidarno odgovoran sa tuženicima ad.2. –ad.6. za novčana potraživanja tužitelja iz radnog odnosa.

Protiv navedene presude na temelju priznanja, presude i rješenja ovog suda IP-1300/02 od 13.11.2002.i 20.12.2002.godine, tužitelji ad.1. i ad.55. i tuženika ad.1. Laurus d.d. u stečaju Split su pravodobno izjavili žalbe dana 24.01.2003. i dana 27.01.2003.godine.

VTs RH Zagreb u povodu izjavljenih žalbi tužitelja ad.1. i ad.55. te tuženika ad.1. Laurus d.d. u stečaju Split je u rješenju Pž-1860/03 od 24.01.2007. godine, odbio žalbe tužitelja kao neosnovane i potvrdio rješenje ovog suda od 20.12.2002.godine u točki I i II, te ukinuo presudu na temelju priznanja i presudu IP-1300/02 od 13.11.2002.godine i 20.12.2002. godine i u tom dijelu predmet vratio sudu prvog stupnja na ponovno suđenje.

U ponovljenom postupku predmet se nastavio voditi kod ovog suda pod posl. br.P-678/07.

Kako je u međuvremenu na temelju rješenja St-46/03 od 22.12.2004.godine zaključen stečajni postupak nad stečajnim dužnikom tuženikom ad.4.Laurus Central d.o.o. u stečaju Split, te provedeno brisanje ovog tuženika iz sudskog registra kao pravne osobe, a to isto je učinjeno i u odnosu na tuženika ad.6. Laurus Gašpić d.o.o. u stečaju Solin na temelju rješenja St-68/02 od 27.07.2006.godine, ovaj sud je u odnosu na ove tuženike, a na temelju odredbe čl.212.st.1. točka 4.ZPP-a utvrdio prekid postupka, te riješio kao u izreci rješenja.

U dokaznom postupku sud je pregledao isprave koje se nalaze u spisu i to: zapisnik upravnog odbora tuženika ad.1. Laurus d.d. od 22.02.1994. i 08.11.1994., izvješće (suglasnost) HFP od 26.01.1994., preslik upisa osnivanja tuženika ad.2. Laurus Ero d.o.o. kod ovog suda na temelju rješenja Fi-4212/94 od 03.06.1994., rješenje ovog suda St-49/01 od 22.11.2001.i 13.12.2001., dopis radnika Laurus d.d. ovom sudu od 22.03.2002., ugovor o poslovnoj suradnji od 29.11.2003., dopis tuženika ad.1. od 22.12.1993., izvod iz zapisnika upravnog odbora tuženika ad.1. od 20.05.1994., rješenje ovog suda br.Tt-95/9030-12 od 09.01.1997.o usklađenju tuženika ad.2. sa odredbama ZTD-a, dopis Vlade RH od 24.07.94., rješenje MIORH-a Područne službe u Splitu od 21.03.1996., natječaj tuženika ad.1. od 16.10.1998. i 28.05.1999., konto kartica tuženika ad.2. od 01.01.1997-31.12.1998., dopis Samostalnog sindikata ugostitelja i turizma Hrvatske od 06.04.1994., popis prognanika i izbjeglica koji su boravili u hotelu Central od 24.08.1995., karton deponiranih potpisa ZAP-a od 14.06.10994., povijesni izvadak iz sudskog registra za tuženika ad.1. MBS:060001382, statut tuženika ad.1. od 25.02.1993., statutar na odluka o dopuni statuta tuženika ad.1. od 08.02.1994., zapisnik sa skupštine tuženika ad.1.od 08.021994., ugovor o reguliranju međusobnih odnosa u stavu holdinga Laurus d.d od 06.043.1994., odluka o organiziranju dioničkog društva Laurus u holding poduzeće od 08.02.1994., rješenje ovog suda FI-4192/094 od 03.06.10994. sa preslikom isprava koje se odnose na upis proširenja djelatnosti, promjene

sjedišta i organiziranja holding poduzeća tuženika ad.1., rješenje Agencije za restrukturiranje i razvoj RH od 09.12.1992., potvrda o prijenosu dionica Hrvatskog fonda za razvoj od 26.03.1993. i suglasnost za program privatizacije tuženika ad.1. od 26.01.1994.godine, izvršio uvid u stečajni predmet ovog suda St-49/01 i to rješenja od 22.11.2001. i 13.12.2001. i povijesne izvratke iz sudskog registra za tuženika ad.1.-ad.6., poslovni br.MBS:060001382-RUL-2197, MBS:0600031387-RUL-25615, MBS:0600031506-RUL-25571, MBS:0600031418-RUL-25615, MBS:0600031418-RUL-25565, MBS:06000316094-RUL-25566 i MBS:0600031977-RUL-25563, te izveo dokaz saslušanja tužitelja ad.40. Mirka Punoš u svojstvu stranke i Zorana Kačić iz SSSH-Povjereništvo u Splitu, te Lidije Jurjević u svojstvu svjedoka.

Tužbeni zahtjev tužitelja ad.1.-ad.55. u odnosu na tuženike ad.1. Laurus d.d. u stečaju Split, ad.2. Laurus Ero d.o.o. u stečaju Split, ad.3.Laurus bellevue d.o.o. u stečaju Split i ad.5. Laurus Slavija d.o.o. u stečaju Split je osnovan.

Prije svega u ovom postupku za istaći je kako je osnovan prigovor tuženika ad.1.Laurus d.d. u stečaju Split iznesen u žalbi od 27.01.2003.godine protiv presude na temelju priznanja u odnosu na tuženika ad.2.Laurus Ero d.o.o. u stečaju Split i ad.4. Laurus Central d.o.o. u stečaju Split, jer da se svi tuženici iz podnesene tužbe tužitelja od 12.04.2002.godine u odnosu na postavljeni tužbeni zahtjev nalaze u pravnom statutu jedinstvenih suparničara.

Kako je predmet tužbenog zahtjeva tužitelja iz podnesne tužbe od 12.04.2002.godine, utvrđenje ništavim odluke upravnog odbora tuženika ad.1.Laurus d.d. od 14.02.1994.godine, a kojom odlukom se osnivaju društva s ograničenom odgovornošću Laurus Bellevue d.o.o. Split, Laurus Ero d.o.o. Split, Laurus Central d.o.o. Split, Laurus Slavija d.o.o. Split i Laurus Gašpčić d.o.o. Solin, te da se u konkretnom slučaju radi o jedinstvenoj odluci u odnosu na tuženike ad.2.-ad.6. radi čega se zbog prirode pravnog odnosa spor može riješiti na jednak način u odnosu na tuženike ad.2.-ad.6., te se isti u smislu odredaba čl.201.ZPP-a nalaze u pravnom statusu jedinstvenih suparničara, te donošenje presude na temelju priznanja u odnosu na samo neke tuženike u ovom postupku nije moguće.

U odnosu na tužbeni zahtjev tužitelja ad.1.-ad.55.koji se odnosi na utvrđenje ništavosti odluke upravnog odbora Laurus d.d.Split od 14.02.1994.godine, a kojom odlukom se osnivaju društva s ograničenom odgovornošću tuženici ad.2.-ad.6., ovaj sud je na temelju dokaza izvedenih u ovom postupku, pregleda navedenih isprava koje se nalaze u spisu, kao i očitovanja punomoćnika stranaka tijekom postupka utvrdio sljedeće činjenice koje između stranaka nisu li ne bi trebale biti sporne:

- da su tužitelji ad.1.-ad.55. prije donošenja pobijane odluke o osnivanju društava s ograničenom odgovornošću tuženika ad.2.do ad.6.bili zaposlenici tuženika ad.1.društva Laurus d.d. Split;
- da je skupština tuženika ad.1. Laurus d.d. od 08.02.1994.godine donijela odluku kojom se usvaja program privatizacije društva, statutarnu odluku o dopuni statuta i odluku o organiziranju dioničkog društva Laurus u holding poduzeće;
- da je upravni odbor tuženika Laurus d.d. na svojoj 20.sjednici od 14.02.1994.godine donio odluku o osnivanju 16 društava s ograničenom odgovornošću u sastavu Laurus d.d holdinga, među kojima se nalaze i tuženici ad.2.-ad.6., a na sjednici od 20.05.1994.godine donio odluku o podjeli imovine Laurus d.d.holdniga između članica holdinga, 16 novoosnovanih društava s ograničenom odgovornošću i Laurusa d.d.;

-da je ovaj sud na temelju odluke skupštine tuženika ad.1.od 08.02.1994.godine o organiziranju dioničkog društva Laurus u holding poduzeće uz istodobno osnivanje novih poduzeća podjelom imovine izvršio upis osnivanja 16 novih društava s ograničenom odgovornošću dana 03.06.1994., te da se u spisu nalazi rješenje o osnivanju tuženika ad.2.Laurus Ero d.o.o. posl. br.Fi-4212/94 od 03.06.1994.godine;

-da je većina tužitelja iz ovog postupka pored prijave potraživanja iz radnog odnosa podnesene u stečajnim postupcima u odnosu na tuženike ad.2.-ad.6. s kojima su imali sklopljene ugovore o radu podnijele prijave potraživanja iz radnog odnosa i prema tuženiku ad.1. Laurus d.d.u stečaju Split u stečajnom postupku koji se vodi kod ovog suda u stečajnom postupku St-49/01;

-da je na temelju rješenja u stečajnom postupku tuženika ad.1.posl. br.St-49/01 od 22.11. 2001 i 13.12.2001.godine tužiteljima koji su prijavili potraživanje iz radnog odnosa i prema tuženiku ad.1. Laurus d.d. u stečajnom postupku St-49/01 u cijelosti osporena prijavljena tražbina kao tražbina II višeg isplatnog reda; i

-da je u međuvremenu, a na temelju nagodbi sklopljenih između stečajnog dužnika tuženika ad.1. Laurus d.d. u stečaju Split i tužitelja koji su svoje potraživanje iz radnog odnosa prijavili i u stečajnom postupku ovog tuženika u predmetu St-49/01, dogovoreno i izvršeno namirenje osporenih tražbina iz rješenja St-49/01 od 22.11. i 13.12.2001.godine.

Po ocjeni ovog suda, ne bi bio osnovan prigovor tuženika ad.1.kako tužitelji nisu aktivno legitimirani na podnošenje predmetne tužbe radi pobijanja pravnih radnji tuženika ad.1. u stečaju, obzirom da isti nisu stečajni vjerovnici, a oni koji to jesu da su namireni u tom stečajnom postupku na temelju sklopljenih nagodbi koje se odnose na isplatu utvrđenih a neisplaćenih tražbina iz radnog odnosa od strane tuženika ad.2.-ad.6.

Odredbama čl.109.Zakona o obveznim odnosima (NN 53/91) je propisano kako sud po službenoj dužnosti pazi na ništavost ugovora (odluke) a da se na nju može pozvati i svaka zainteresirana osoba.

Kod činjenice da su svi tužitelji iz ovog postupka, prije donošenja pobijane odluke o osnivanju 16 društava sa ograničenom odgovornošću, među kojima se nalaze i tuženici ad.2.-ad.6. bili zaposlenici tuženika ad.1. Laurus d.d Split, pa u slučaju uspjeha u ovom sporu, odnosno uspjeha u tužbenom zahtjevu koji se odnosi na utvrđenje ništavim odluka o osnivanju 16 društava s ograničenom odgovornošću, među kojim se nalaze i tuženici ad.2.-ad.6., vraćaju se u radno pravni status radnika tuženika ad.1.

U takvoj pravnoj situaciji oni bi ostvarili pravo i na potraživanje novčanih tražbina iz radnog odnosa koji padaju na teret troškova stečajnog postupka sukladno odredbama čl.86. st.1. Zakona o radu, a ti se troškovi prema odredbama čl.85 Stečajnog zakona namiruju kao ostale obveze stečajne mase, dakle, tužitelji bi se u stečajnom postupku koji se vodi nad tuženikom ad.1.Laurus d.d u stečaju Split kod ovog suda pod posl. br. St-49/01 u tom slučaju mogli pojaviti kao vjerovnici stečajne mase a ne stečajni vjerovnici sa zahtjevom za isplatom utvrđenih potraživanja iz radnog odnosa iz čl.86. st.1. Zakona o radu (3 plaće prije otvaranja stečaja i otpremnine), koje padaju na teret troškova stečajnog postupka te nisu obuhvaćene utvrđenim i isplaćenim tražbinama tužitelja koji su prijavili svoje potraživanje iz radnog odnosa i u stečajnom postupku koji se vodi nad tuženikom ad.1.Laurus d.d., a koje potraživanje je u cijelosti osporeno od strane stečajnog upravitelja ovog tuženika, te sadržano u rješenju St-49/01 od 22.11.2001.i 13.12.2002.godine

Međutim, ovdje je riječ o prijavljenim i osporenim tražbinama tužitelja kao stečajnih vjerovnika iz radnog odnosa koje su razvrstane u II viši isplatni red, a koje su naknadno nakon toga na temelju nagodbe priznate i isplaćene tužiteljima u predmetnom stečajnom postupku, ali ne i o tražbinama tužitelja iz radnog odnosa iz čl.86.st.1. Zakona o radu koje se odnose na troškove stečajnog postupka.

Osnovan je tužbeni zahtjev tužitelja ad.1.-ad.55. koji se odnosi na utvrđenje ništavim odluke Upravnog odbora tuženika ad.1. Laurus d.d. Split od 14.02.1994.godine, a kojom odlukom se osnivaju društva s ograničenom odgovornošću Laurus Bellevue d.o.o., Laurus Ero d.o.o.i Laurus Slavija d.o.o. Split i to radi sljedećih razloga:

Odredbama čl.123. Zakona o poduzećima (NN 53/91) te odredbama čl.48.Statuta tuženika ad.1.društva Laurus d.d. Split od 25.02.1993.godine, je propisano kako je jedino skupština društva nadležna za donošenje odluke o statusnim promjenama društva, među koje svakako spada i odluka o osnivanju 16 društava s ograničenom odgovornošću unutar društva Laurus d.d. Split, među kojim se nalaze i tuženici ad.2.-ad.6.

Dakle, donošenje odluke o osnivanju 16 društava s ograničenom odgovornošću od strane upravnog odbora tuženika ad.1. društva Laurus d.d. Split od 14.02.1994.godine je u izričitoj suprotnosti sa naprijed navedenim odredbama Zakona o poduzećima i odredbama statuta društva, čime su se ispunile pretpostavke iz čl.103 Zakona o obveznim odnosima da bi se u konkretnom slučaju radilo o ništavim odlukama jer su u suprotnosti sa izričitim prinudnim propisima koji su bili na snazi u vrijeme donošenja pobijanih odluka o osnivanju 16 društava s ograničenom odgovornošću unutar društva Laurus d.d Split kao holdnig poduzeća među kojim se nalaze i tuženici ad.2.-ad.6.

Ovaj sud ne može prihvatiti kao osnovane prigovore tuženika ad.1. Laurus d.d. u stečaju Split kako pobijana odluka upravnog odbora tuženika ad.1. Laurus d. d od 14.02. 1994. godine po svojoj pravnoj prirodi nije odluka o osnivanju 16 društava s ograničenom odgovornošću već provedbena odluka skupštine društva tuženika ad.1. od 08.02.1994. godine na kojoj su donesene odluke o osnivanju 16 društava s ograničenom odgovornošću te na temelju kojih odluka je i izvršen upis novoosnovanih društava u sudski registar ovog suda, obzirom da pobijana odluka upravnog odbora tuženika ad.1. Laurus d.d. od 14.02.1994. godine u sebi sadržava i konstitutivni element osnivanja predmetnih društava s ograničenom odgovornošću, uz napomenu kako predmetna odluka ima elemente i provedbenog karaktera u dijelu koji se odnosi na imenovanje vršitelja dužnosti direktora društava te imenovanje upravnih odbora novoosnovanih društava s ograničenom odgovornošću.

Ovaj sud, međutim prihvaća izneseno pravno stajalište tuženika ad.1.društva Laurus d.d. u stečaju Split, a što proizlazi i iz isprava koje se nalaze u spisu, kako pravni osnov upisa novoosnovanih društava s ograničenom odgovornošću u sastavu dioničkog društva Laurus kao holding poduzeća nije provedeno na temelju pobijane odluke upravnog odbora tuženika ad.1.od 14.02.1994.godine već na temelju odluke skupštine društva tuženika ad.1. od 08.02. 1994.godine o organiziranju dioničkog društva Laurus u holding poduzeće uz istodobno osnivanje novih poduzeća podjelom imovine, radi čega da se sa usvojenim tužbenim zahtjevom tužitelja niti ne može postići svrha radi koje je podnesena predmetna tužba a to je utvrđenje ništavim odluka o osnivanju 16 društava s ograničenom odgovornošću u sastavu dioničkog društva Laurus d.d. kao holdnig poduzeća među kojima se nalaze i tuženici ad.2.-ad.6.

Prema pravnom shvaćanju ovog suda, neovisno o tvrdnjama tužitelja iznesenim tijekom ovog postupka kako odluka o osnivanju 16 društava s ograničenom odgovornošću nije niti donesena na skupštini društva koja je održana 08.02.1994.godine, radi čega da se nisu niti ispunile pretpostavke za utvrđenje njezine ništavosti u ovom postupku, tužitelji su imali mogućnost tražiti utvrđenje da odluka skupštine tuženika od 08.02.1994.godine o organiziranju dioničkog društva Laurus d.d u holding poduzeće uz istodobno osnivanje novih poduzeća podjelom imovine ne proizvodi pravne učinke jer nije donesena na skupštini društva, a što bi bilo u skladu s odredbama čl.187. ZPP-a koje propisuju pretpostavke za podnošenje tužbe na utvrđenje.

Ovdje bi se radilo na utvrđenju kako određena odluka ne proizvodi pravne učinke zato što nije donesena na skupštini društva, tzv. institut nepostojeće odluke.

Iako odluka skupštine tuženika ad.1. Laurus d.d. od 08.02.1994.godine o organiziranju dioničkog društva Laurus u holding poduzeće uz istodobno osnivanje novih poduzeća podjelom imovine nije predmet pobijanja tužitelja u ovom postupku, ovaj sud će u daljnjem tekstu obrazloženja dati osvrt i na pravni karakter ove odluke koja je ipak u neposrednoj pravnoj svezi sa pobijanom odlukom upravnog odbora tuženika od 14.02.1994.godine, a kojom odlukom se osnivaju društva s ograničenom odgovornošću tuženici ad.2.-ad.6., jer ovaj sud prihvaća iznesene tvrdnje tužitelja da zbog kontroverzi koje u sebi sadržava predmetna odluka o organiziranju dioničkog društva Laurus u holding poduzeće uz istodobno osnivanje novih poduzeća podjelom imovine na skupštini društva od 08.02.1994. godine, nije donesena odnosno da nije donesena u cijelosti sa sadržajem koji se nalazi u predmetnoj odluci, a sve to zbog slijedećih razloga:

Uvidom u zapisnik sa skupštine društva tuženika ad.1. Laurus d.d. od 08.02.1994. godine i to pod točkom 2.dnevnog reda za utvrditi je kako skupština donijela odluku kojom se usvaja program privatizacije društva Laurus d.d., usvaja statutarnu odluku o izmjeni statuta i usvaja odluku o organiziranju Laurus d.d. kao holding poduzeća.

U zapisniku se, međutim, ne navodi a trebalo je biti navedeno ako je takva odluka i donesena i odluka o osnivanju novih društava s ograničenom odgovornošću, obzirom da odluka skupštine društva o osnivanju novih društava ima konstitutivni karakter.

Istina, iz suglasnosti HFP Zagreb od 26.01.1994.godine na program privatizacije društva Laurus d.d. Split, da se zaključiti kako taj program u sebi između ostalog sadržava organiziranje 16 novih društava sa ograničenom odgovornošću, ali odluka skupštine društva kojom se prihvaća program privatizacije nije niti može biti pravni osnov za upis osnivanja novih društava s ograničenom odgovornošću unutar sastava dioničkog društva Laurus kao holding poduzeća.

Zapisnik skupštine društva mora sadržavati i pojedinačne odluke o organiziranju 16 novih društava s ograničenom odgovornošću unutar sastava dioničkog društva Laurus kao holding poduzeća, da bi takva isprava mogla biti podobna za upis osnivanja novih društava s ograničenom odgovornošću u sudski registar sukladno tada važećem Zakonu o postupku za upis u sudski registar.

Štoviše, i saslušani svjedok Zoran Kačić iz SSSH-Povjereništvo Split, punomoćnik tužitelja ad.1.-ad.55. kao malih dioničara na spornoj skupštini društva od 08.02.1994.godine u svom iskazu kojeg je dao pred ovim sudom na ročištu od 24.10.2007. godine, potvrdio je da je

na skupštini većinom glasova donesena odluka kojom se prihvaća program privatizacije, ali ne i odluke o osnivanju 16 društava s ograničenom odgovornošću među kojima se nalaze i tuženici ad.2.-ad.6. Takva odluka da je donesena od strane upravnog odbora društva.

Da odluka o organiziranju dioničkog društva Laurus u holding poduzeće uz istodobno osnivanje novih poduzeća podjelom imovine od 08.02.1994.godine nije donesena u sadržaju kakav se nalazi u predmetnoj odluci, a koja odluka je bila pravni osnov za upis osnivanja novih društava s ograničenom odgovornošću unutar dioničkog društva Laurus kao holding poduzeća u sudski registar ovoga suda, posredno potvrđuje i statutarna odluka o dopuni statuta d.d. Laurus sa skupštine od 08.02.1994.godine, jer se predmetnom statutarom odlukom mijenja naziv i sjedište društva te mijenja djelatnost društva povezana sa osnivanjem holding poduzeća, ali ne mijenjaju se odredbe a trebale bi se mijenjati odredbe o unutarnjem ustroju društva kroz osnivanje 16 novih društava s ograničenom odgovornošću, a osobito odredbe o temeljnom kapitalu društva iz čl. 6 statuta, jer društvo Laurus d.d. Split više nema temeljni kapital u iznosu od 17.217.400,00 ondašnjih DEM izražen u dionicama, već se dio temeljnog kapitala u iznosu od 4.606.969,00 ondašnjih DEM nalazi u udjelima koje društvo Laurus d.d. Split ima u novoosnovanim društvima s ograničenom odgovornošću.

Nadalje, novoosnovana društva s ograničenom odgovornošću unutar dioničkog društva Laurus kao holding poduzeća nisu osnovana sa temeljnim kapitalom kakav je naveden u čl. 25. odluke o organiziranju dioničkog društva Laurus u holding poduzeće uz istodobno osnivanje novih poduzeća podjelom imovine, već na temelju naknadne odluke upravnog odbora društva Laurus d.d. Split koja je donesena 20.05.1994.godine.

I na kraju, što nije manje važno, ako je donesena odluka o osnivanju novih društava s ograničenom odgovornošću unutar dioničkog društva Laurus kao holding poduzeća na skupštini od 08.02.1994.godine, zašto se onda ta ista odluka o osnivanju društava s ograničenom odgovornošću donijela i na pobijanoj sjednici upravnog odbora društva Laurus d.d. od 14.02.1994.godine.

Sve naprijed iznesene činjenice upućuju na zaključak kako odluka o organiziranju dioničkog društva Laurus d.d. u holding poduzeće uz istodobno osnivanje novih poduzeća podjelom imovine na skupštini društva koja je održana 08.02.1994. godine nije donesena u sadržaju kakav se navodi u predmetnoj odluci, već da je ta odluka dopunjavana naknadno za potrebe upisa osnivanja novih društava s ograničenom odgovornošću u sastavu dioničkog društva Laurus kao holding poduzeća, a koje je kod ovog suda izvršeno dana 03.06.1994. godine.

Ovaj dio obrazloženja po ocjeni ovog suda predstavlja nužan dio za razumijevanje konteksta za donošenje pobijane odluke upravnog odbora tuženika ad.1. Laurus d.d. od 14.02.1994. godine, a koja se odnosi na osnivanje 16 društava sa ograničenom odgovornošću među kojima se nalaze i tuženici ad.2.-ad.6.

Kako u formalno pravnom smislu odluke skupštine tuženika ad.1. od 08.02.1994. godine nisu predmet pobijanja tužitelja u ovom postupku, od strane ovog suda izostala je analiza pravne valjanosti odluka koje je skupština donijela dana 08.02.1994.godine, uz napomenu da iz rezultata dokaznog postupka u ovom predmetu proizlazi kako nije bilo takvih povreda u organiziranju i održavanju predmetne skupštine društva koje bi za posljedicu imale ništavost svih odluka sa skupštine društva od 08.02.1994.godine, obzirom da su saslušani svjedoci Zoran Kačić iz SSSH- Povjereništvo Split, kao punomoćnik malih dioničara društva

Laurus d.d., te Lidija Jurjević član verifikacijske komisije, potvrdili kako su na skupštini bili prisutni punomoćnici koji su imali kvalificiranu većinu za donošenje navedenih odluka, te da je i sam svjedok Zoran Kačić kao punomoćnik malih dioničara društva imao uredne punomoći za zastupanje dioničara na toj skupštini.

Kako je ovaj sud usvojio tužbeni zahtjev tužitelja u dijelu koji se odnosi na utvrđenje ništavim pobijane odluke upravnog odbora tuženika ad.1. Laurus d.d. od 14.02.1994. godine, a iz razloga koji su već obrazloženi u ovoj presudi, ovaj sud ocjenjuje da nisu od pravno relevantnog značaja i ostali prigovori tužitelja koji bi se odnosili na nezakonitost odluke upravnog odbora tuženika ad.1. Laurus d.d. od 14.02.19094.godine, a kojom odlukom se osnivaju 16 društava s ograničenom odgovornošću, među kojima se nalaze i tuženici ad.2.-ad.6, prije svega prigovor neispunjenja odnosno nemogućnosti ispunjenja odluke o osnivanju novoosnovanih društava s ograničenom odgovornošću uslijed neprenošenja imovine koja bi predstavljala temeljni kapital novoosnovanih društava s ograničenom odgovornošću, obzirom da bi se kod ovih prigovora radilo o razlozima za pobožnost sporne odluke upravnog odbora tuženika ad.1. a ne i za utvrđenje ništavosti iste.

Slijedom svega naprijed izloženog odlučeno je kao u točki I izreke ove presude.

Odluka o parničnom trošku u odnosu na tuženika ad.1. temelji se na odredbi čl.154.st.1. ZPP-a, a u odnosu na tužitelje ad.1.-ad.55 kao i ostale tuženika je izostala jer isti nije niti popisan.

U Splitu, 07. siječnja 2008. godine.

SUDAC

Velimir Vuković

Za toč.otpravka-ovl .službenik

Marija Elez

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude- rješenja dopuštena je žalba Visokom trgovačkom sudu RH u Zagrebu. Žalba se podnosi putem ovog suda u 6 primjerka u roku od 8 dana od dana primitka rješenja.